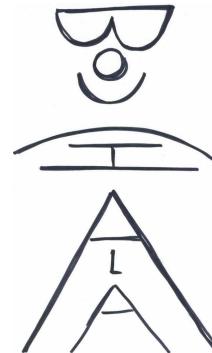

Přechodem hory k řešení okrajové úlohy

Jiří Bouchala

VŠB TECHNICKÁ
UNIVERZITA
OSTRAVA

FAKULTA
ELEKTROTECHNIKY
A INFORMATIKY

KATEDRA
APLIKOVANÉ
MATEMATIKY

18. května 2021, seminář OSMA

...ace

- ...ace
- ...ace
- ...ace
- ...ace

MatematiKant
(hlava v oblacích a nohy pevně na zemi)

Z jakých částí se skládá tato prezentace

- Motivace
- Geometrické inspirace
- Věty o minimaxu a jejich aplikace
- Seznam literatury, citace

Celá řada praktických problémů (například okrajových úloh) je ekvivalentní funkcionálním rovnicím typu

$$F(u) = 0,$$

kde $F : X \rightarrow Y$ je zobrazení mezi dvěma Banachovými prostory.

Celá řada praktických problémů (například okrajových úloh) je ekvivalentní funkcionálním rovnicím typu

$$F(u) = 0,$$

kde $F : X \rightarrow Y$ je zobrazení mezi dvěma Banachovými prostory. Podtřídu těchto problémů tvoří tzv. *variační problémy*. To jsou ty z výše uvedených problémů, k nimž existuje diferencovatelný funkcionál

$$J : X \rightarrow \mathbb{R}$$

takový, že $F = J'$. Prostor Y je pak vlastně duálním prostorem k X ($Y = L(X, \mathbb{R}) = X^*$) a rovnice $F(u) = 0$ je ekvivalentní rovnici

$$J'(u) = 0.$$

Celá řada praktických problémů (například okrajových úloh) je ekvivalentní funkcionálním rovnicím typu

$$F(u) = 0,$$

kde $F : X \rightarrow Y$ je zobrazení mezi dvěma Banachovými prostory. Podtřídu těchto problémů tvoří tzv. *variační problémy*. To jsou ty z výše uvedených problémů, k nimž existuje diferencovatelný funkcionál

$$J : X \rightarrow \mathbb{R}$$

takový, že $F = J'$. Prostor Y je pak vlastně duálním prostorem k X ($Y = L(X, \mathbb{R}) = X^*$) a rovnice $F(u) = 0$ je ekvivalentní rovnici

$$J'(u) = 0.$$

Řešení u , tj. takové $u \in X$, pro něž platí

$$\forall v \in X : \langle J'(u), v \rangle = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{J(u + tv) - J(u)}{t} = 0,$$

nazýváme *kritickým bodem* funkcionálu J a číslo $J(u)$ *kritickou hodnotou* J .

Hledání kritických bodů a kritických hodnot je jedním z klíčových témat *variačního počtu*.

V dalším se budeme zabývat otázkou existence kritické hodnoty „jistého typu“.

Výlet k lokálnímu maximu

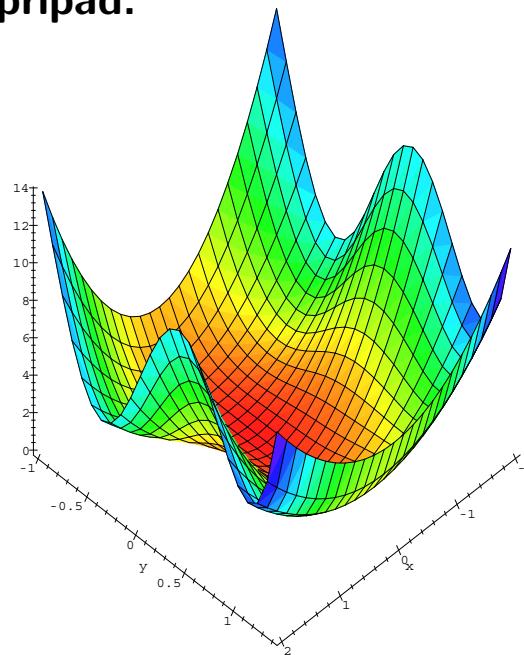
V dalším se budeme zabývat otázkou existence kritické hodnoty „jistého typu“.

Uvažujme nejdříve zobrazení

$$J : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$$

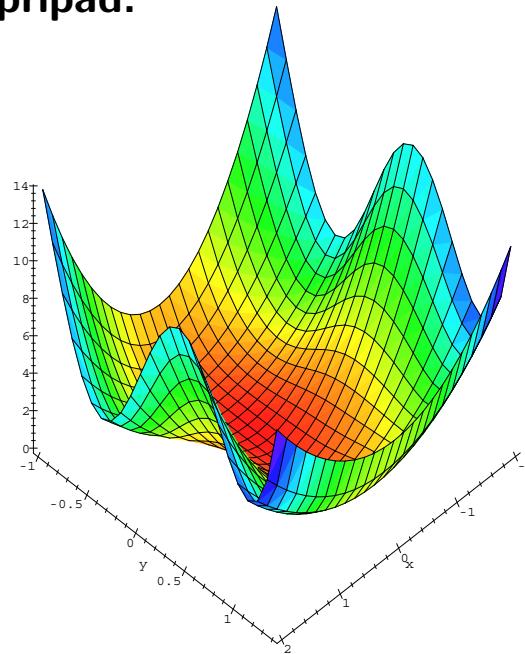
a hledejme podmínky, které zaručí existenci kritického (stacionárního) bodu J .
Představme si pro inspiraci tři situace.

První případ.

$$\boxed{J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \quad \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u) \in \mathbb{R}.}$$

První případ.

$$\boxed{J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \quad \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u) \in \mathbb{R}.}$$

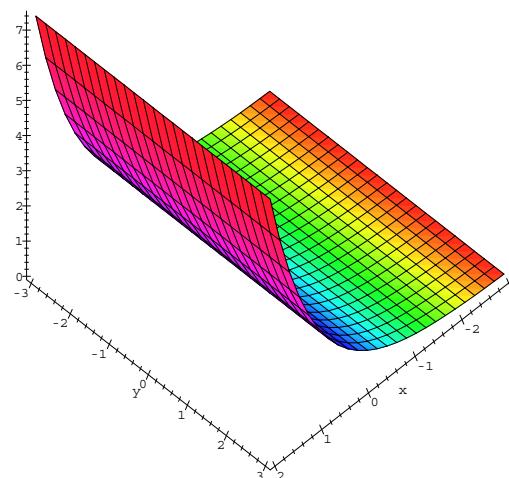
Nenechme se zmást obrázkem k tvrzení, že

$$c := \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u)$$

je nutně kritickou hodnotou funkce J , tj. že existuje bod $u \in \mathbb{R}^2$ takový, že

$$J(u) = c, \quad J'(u) = 0.$$

Jako protipříklad dobře poslouží funkce $J(x, y) := e^x$.

Zřejmě

$$\inf_{(x,y) \in \mathbb{R}^2} J(x, y) = 0 \in \mathbb{R},$$

ale protože pro každé $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ platí

$$\frac{\partial J}{\partial x}(x, y) = e^x > 0,$$

neexistuje žádný kritický bod funkce J .

$$\begin{aligned} J \in C^1(\mathbb{R}, \mathbb{R}) &\Rightarrow \text{existuje posloupnost } (u_n) \subset \mathbb{R} \\ c := \inf_{u \in \mathbb{R}} J(u) &\in \mathbb{R} \quad \text{taková, že } J(u_n) \rightarrow c, \\ &J'(u_n) \rightarrow 0 \end{aligned}$$

Dk. že definice infimum platí, tedy existuje poslední možnost
 (\tilde{u}_m) když $c \leq \underline{\int(\tilde{u}_m)} \leq c + \frac{1}{n}$ (protože $n \in \mathbb{N}$).

Pokud (pro $m \in \mathbb{N}$) je $\underline{\left| \int^1(\tilde{u}_m) \right|} \leq \frac{1}{m}$, volme $u_m := \tilde{u}_m$.

Dh. Z definice infimum platí, že existuje posloupnost (\tilde{u}_m) taková, že $c \leq \underline{\sqrt{(\tilde{u}_m)}} \leq c + \frac{1}{m}$ (pro $\forall m \in \mathbb{N}$).

Pokud (pro $m \in \mathbb{N}$) je $|\sqrt{(\tilde{u}_m)}| \leq \frac{1}{m}$, volme $u_m := \tilde{u}_m$.

Jelikož $|\sqrt{(\tilde{u}_m)}| > \frac{1}{m}$, je $\sqrt{(\tilde{u}_m)} > \frac{1}{m}$ nebo $\sqrt{(\tilde{u}_m)} < -\frac{1}{m}$.

Příspěvek definice $(B^{\sqrt{(\tilde{u}_m)}}$), že $\sqrt{(\tilde{u}_m)} > \frac{1}{m}$.

Dh. \exists definovaná řada u_m , když existuje poslední prvek
 (\tilde{u}_m) když je $c \leq \underline{\int}(\tilde{u}_m) \leq c + \frac{1}{m}$ (pro $\forall m \in \mathbb{N}$).

Pokud (pro $m \in \mathbb{N}$) je $|\underline{\int}(\tilde{u}_m)| \leq \frac{1}{m}$, volme $u_m := \tilde{u}_m$.

Jelikož $|\underline{\int}(u_m)| > \frac{1}{m}$, je $\underline{\int}(u_m) > \frac{1}{m}$ nebo $\underline{\int}(u_m) < -\frac{1}{m}$.

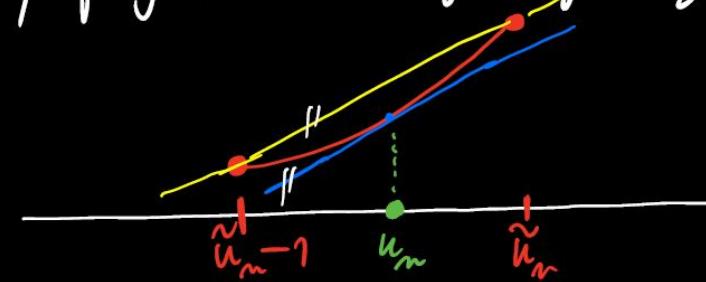
Pravidelnost definice ($B^{\underline{\int}} NO$), když $\underline{\int}(u_m) > \frac{1}{m}$.

Označme $a := \inf \{ b \in \mathbb{R} : \underline{\int} \text{ roste na intervalu } (b, \tilde{u}_n) \}$.
 $\neq \emptyset$!

Jelikož $a \in \mathbb{R}$, volme $u_m := a$.

Pak krajně $c \leq \underline{\int}(u_m) \leq \underline{\int}(\tilde{u}_m) \leq c + \frac{1}{m}$,
 $\underline{\int}(u_m) = 0$

$k - h' a = -\infty$, plynou k Lagrangeovy věty, když

zvážme $u_m \in (\tilde{u}_{m-1}, \tilde{u}_m)$ takový, že

$$0 \leqslant J'(u_m) = \frac{J(\tilde{u}_m) - J(\tilde{u}_{m-1})}{1} \leqslant \frac{c + \frac{1}{m} - c}{1} = \frac{1}{m}$$

$$\underline{c} \leq J(u_m) < J(\tilde{u}_m) \leq \underline{c} + \frac{1}{m}$$

\Rightarrow

Nicméně, dá se dokázat (pomocí tzv. *deformačního lemmatu*), že i za situace

$$\boxed{\begin{aligned} J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u) \in \mathbb{R}, \end{aligned}}$$

existuje posloupnost (u_n) v \mathbb{R}^2 taková, že

$$J(u_n) \rightarrow c := \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u),$$

$$J'(u_n) \rightarrow 0.$$

Nicméně, dá se dokázat (pomocí tzv. *deformačního lemmatu*), že i za situace

$$\boxed{\begin{aligned} J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u) \in \mathbb{R}, \end{aligned}}$$

existuje posloupnost (u_n) v \mathbb{R}^2 taková, že

$$J(u_n) \rightarrow c := \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u),$$

$$J'(u_n) \rightarrow 0.$$

Pokud bychom věděli, že z takovéto posloupnosti lze vybrat posloupnost konvergentní, bylo by zřejmě c kritickou hodnotou J .

$$\left(u_{k_n} \rightarrow u \in \mathbb{R}^2, \ J(u_{k_n}) \rightarrow c, \ J'(u_{k_n}) \rightarrow 0 \implies J(u) = c, \ J'(u) = 0. \right)$$

Nicméně, dá se dokázat (pomocí tzv. *deformačního lemmatu*), že i za situace

$$\boxed{\begin{aligned} J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u) \in \mathbb{R}, \end{aligned}}$$

existuje posloupnost (u_n) v \mathbb{R}^2 taková, že

$$\begin{aligned} J(u_n) &\rightarrow c := \inf_{u \in \mathbb{R}^2} J(u), \\ J'(u_n) &\rightarrow 0. \end{aligned}$$

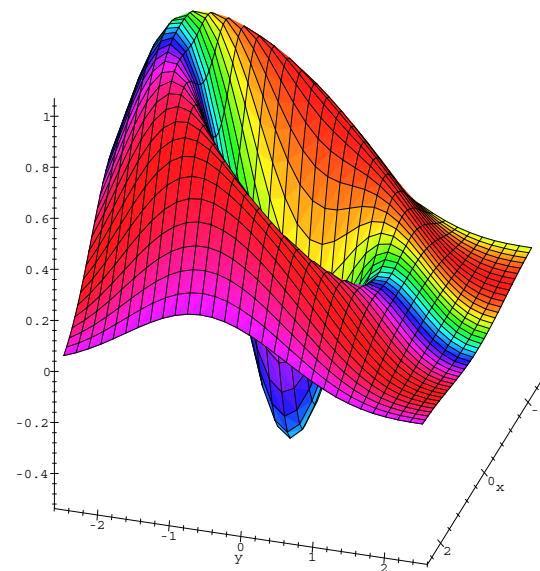
Pokud bychom věděli, že z takovéto posloupnosti lze vybrat posloupnost konvergentní, bylo by zřejmě c kritickou hodnotou J .

$$\left(u_{k_n} \rightarrow u \in \mathbb{R}^2, \ J(u_{k_n}) \rightarrow c, \ J'(u_{k_n}) \rightarrow 0 \implies J(u) = c, \ J'(u) = 0. \right)$$

Toho lze docílit například přidáním předpokladu:

$$\left. \begin{aligned} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{aligned} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost.}$$

Druhý případ.

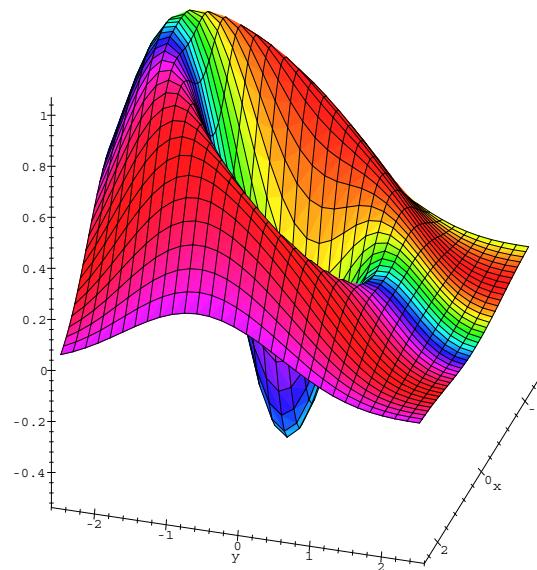

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$r \in \mathbb{R}^+, \quad e \in \mathbb{R}^2,$$

$$\|e\|_{\mathbb{R}^2} > r, \quad \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2}=r} J(u) > J(0) \geq J(e).$$

Druhý případ.

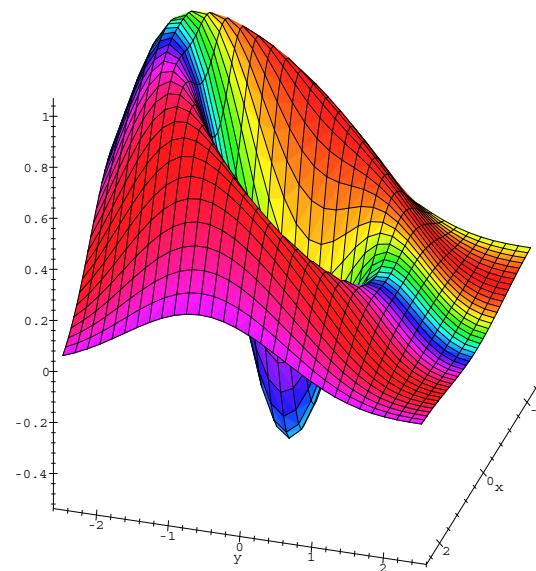
$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$r \in \mathbb{R}^+, \quad e \in \mathbb{R}^2,$$

$$\|e\|_{\mathbb{R}^2} > r, \quad \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2}=r} J(u) > J(0) \geq J(e).$$

Nabízí se takováto myšlenka: uvažujme všechny křivky ležící na grafu funkce J a jdoucí z bodu $(0, J(0))$ do bodu $(e, J(e))$; na každé z těchto křivek vezměme *nejvyšší* bod. Zdá se, že *nejnižší* z takto vybraných bodů odpovídá stacionárnímu bodu funkce J .

Druhý případ.

$$\boxed{\begin{aligned} J &\in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ r &\in \mathbb{R}^+, \quad e \in \mathbb{R}^2, \\ \|e\|_{\mathbb{R}^2} &> r, \quad \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2}=r} J(u) > J(0) \geq J(e). \end{aligned}}$$

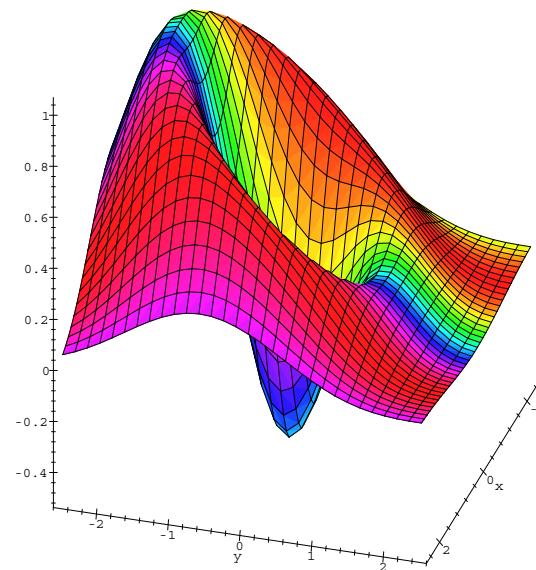
Řekněme to přesněji: obrázek svádí k domněnce, že

$$c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0, 1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

kde $\Gamma := \{\gamma \in C(\langle 0, 1 \rangle, \mathbb{R}^2) : \gamma(0) = 0, \gamma(1) = e\}$,

je kritickou hodnotou J .

Druhý případ.

$$\boxed{\begin{aligned} J &\in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ r &\in \mathbb{R}^+, \quad e \in \mathbb{R}^2, \\ \|e\|_{\mathbb{R}^2} &> r, \quad \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2}=r} J(u) > J(0) \geq J(e). \end{aligned}}$$

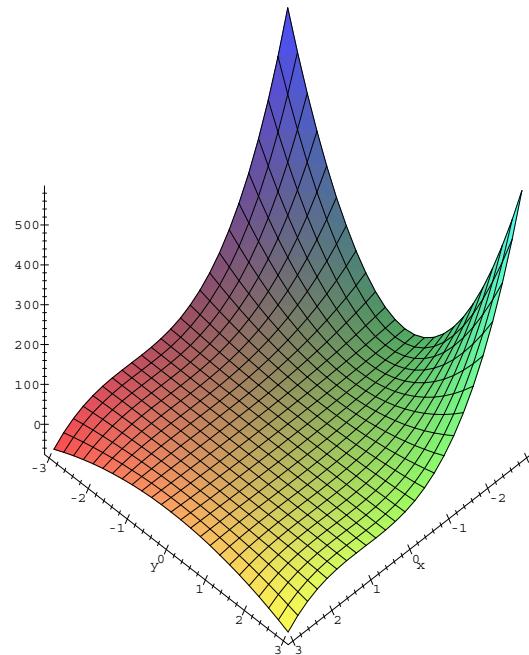
Řekněme to přesněji: obrázek svádí k domněnce, že

$$c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0, 1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

kde $\Gamma := \{\gamma \in C(\langle 0, 1 \rangle, \mathbb{R}^2) : \gamma(0) = 0, \gamma(1) = e\}$,

je kritickou hodnotou J . **Nemusí to být pravda!**

Hezký protipříklad – $J(x, y) := x^2 + (1 - x)^3y^2$ – nalezli Brézis s Nirenbergem.

Hezký protipříklad – $J(x, y) := x^2 + (1 - x)^3y^2$ – nalezli Brézis s Nirenbergem.

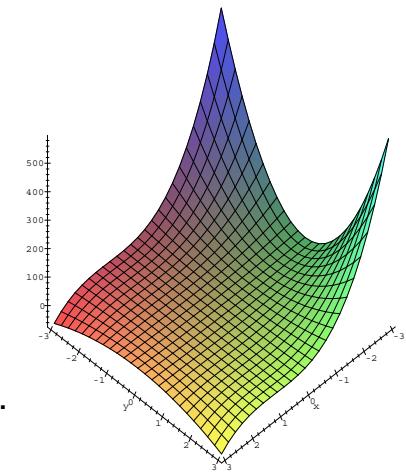
Volme

$$r = \frac{1}{2}, \quad e = (2, 2).$$

Pak zřejmě

$$J(0) = 0 = J(e),$$

$$\inf_{\|(x,y)\|=r} J(x, y) = \min_{\|(x,y)\|=r} J(x, y) > 0.$$

Na druhou stranu snadno spočteme, že

$$\frac{\partial J}{\partial x}(x, y) = 2x - 3(1 - x)^2y^2,$$

$$\frac{\partial J}{\partial y}(x, y) = 2(1 - x)^3y,$$

a proto bod 0 je jediným stacionárním bodem J , přičemž $J(0) < c$;
 c není kritickou hodnotou J .

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

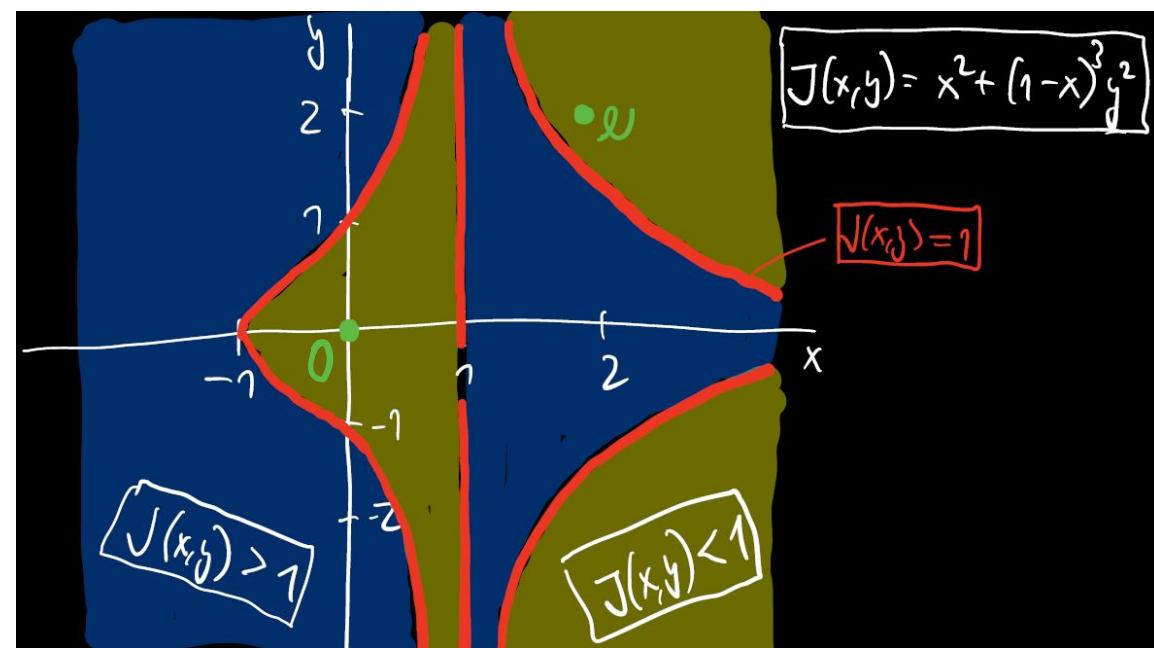
$$\max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

je $\|u_n\| \rightarrow \infty$.

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

$$\max_{t \in (0,1)} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in (0,1)} J(\gamma(t)),$$

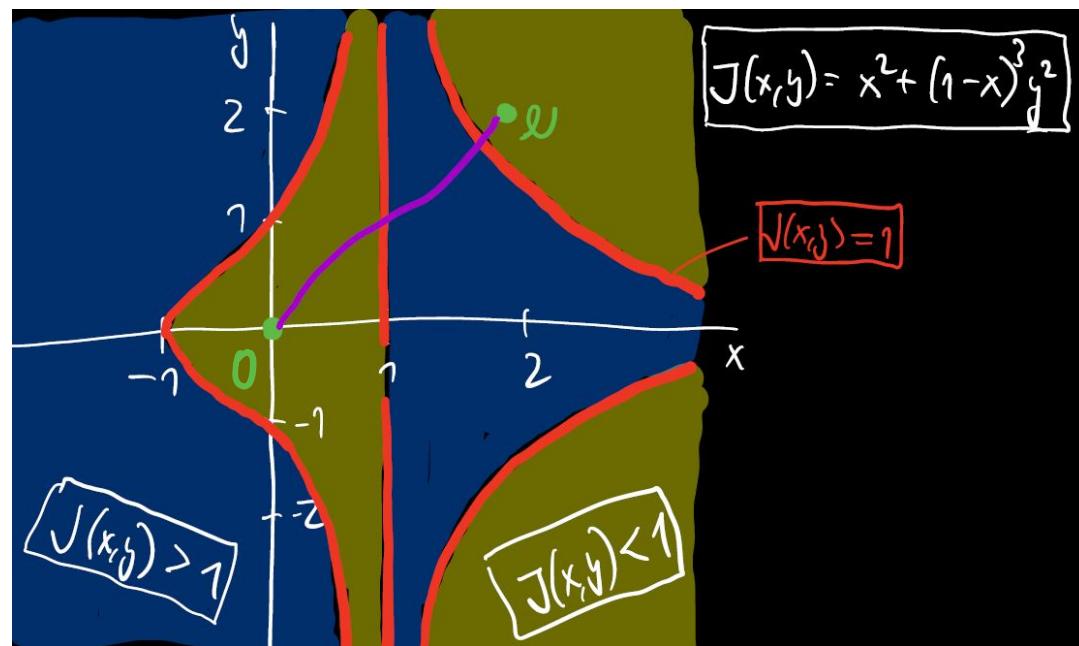
je $\|u_n\| \rightarrow \infty$.

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

$$\max_{t \in (0,1)} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in (0,1)} J(\gamma(t)),$$

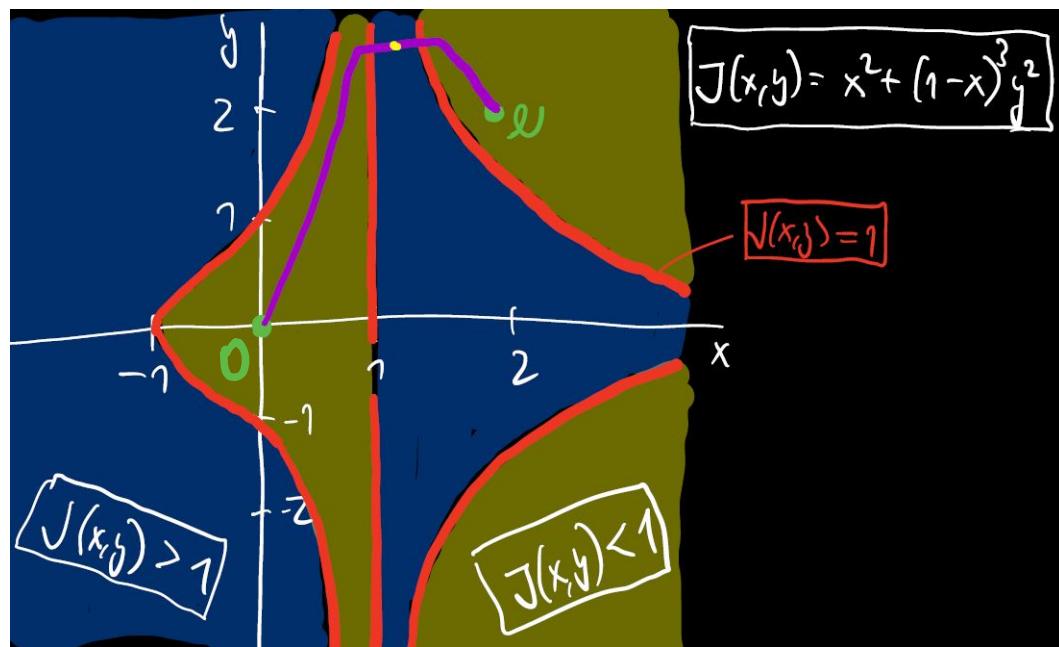
je $\|u_n\| \rightarrow \infty$.

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

$$\max_{t \in (0,1)} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in (0,1)} J(\gamma(t)),$$

je $\|u_n\| \rightarrow \infty$.

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

$$\max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

je $\|u_n\| \rightarrow \infty$. Dá se však ukázat, že i za situace

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$r \in \mathbb{R}^+, e \in \mathbb{R}^2, \|e\|_{\mathbb{R}^2} > r, \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2} = r} J(u) > J(0) \geq J(e),$$

existuje posloupnost (u_n) v \mathbb{R}^2 taková, že

$$J(u_n) \rightarrow c \text{ a } \dot{J}(u_n) \rightarrow 0.$$

Příčinou potíží je tato skutečnost: volíme-li křivky $\gamma_n \in \Gamma$ a body $u_n \in \mathbb{R}^2$ tak, aby

$$\max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma_n(t)) = J(u_n) \rightarrow c = \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0,1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

je $\|u_n\| \rightarrow \infty$. Dá se však ukázat, že i za situace

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$r \in \mathbb{R}^+, e \in \mathbb{R}^2, \|e\|_{\mathbb{R}^2} > r, \inf_{\|u\|_{\mathbb{R}^2} = r} J(u) > J(0) \geq J(e),$$

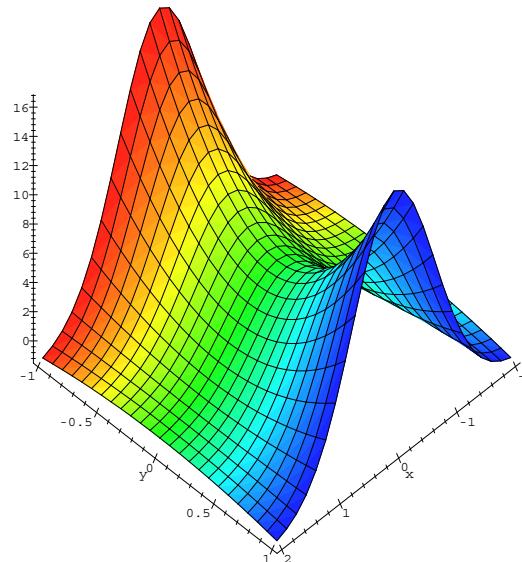
existuje posloupnost (u_n) v \mathbb{R}^2 taková, že

$$J(u_n) \rightarrow c \text{ a že } J'(u_n) \rightarrow 0.$$

I zde lze tedy situaci zachránit, budeme-li navíc předpokládat i

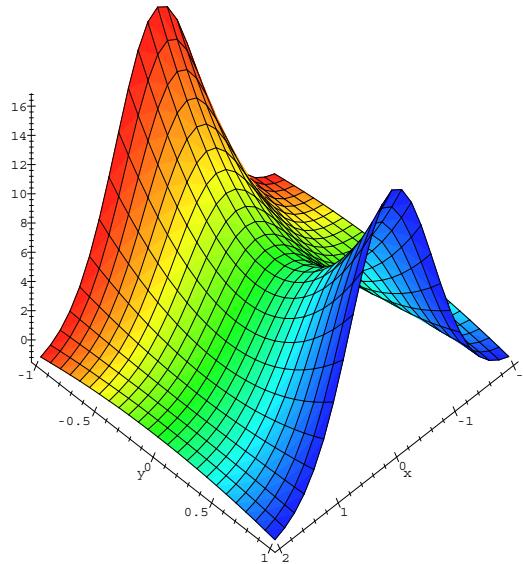
$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{array} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost.}$$

Třetí případ.

$$\begin{aligned} J &\in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \\ \varrho &\in \mathbb{R}^+, \\ \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) &> \max_{u \in \{(-\varrho, 0), (\varrho, 0)\}} J(u). \end{aligned}$$

Třetí případ.

$$\boxed{J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}), \quad \varrho \in \mathbb{R}^+, \quad \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) > \max_{u \in \{(-\varrho,0), (\varrho,0)\}} J(u).}$$

Opět: obrázek zrádně napovídá, že

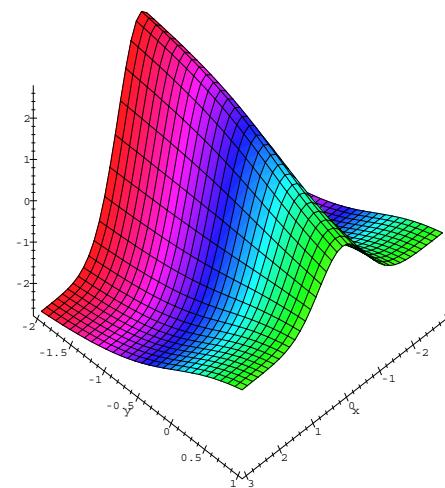
$$c := \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle -\varrho, \varrho \rangle} J(\gamma(t)),$$

kde $\Gamma = \{\gamma \in C(\langle -\varrho, \varrho \rangle, \mathbb{R}^2) : \gamma(-\varrho) = (-\varrho, 0), \gamma(\varrho) = (\varrho, 0)\},$

je kritickou hodnotou funkce J .

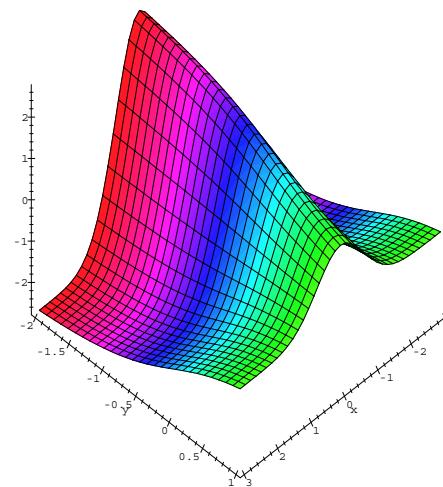
Opět ukážeme, že tomu tak nemusí být. Stačí uvažovat funkci

$$J(x, y) := (2e^{-x^2} - 1) \operatorname{arccotg} y.$$

Opět ukážeme, že tomu tak nemusí být. Stačí uvažovat funkci

$$J(x, y) := (2e^{-x^2} - 1) \operatorname{arccotg} y.$$

Je snadným cvičením ukázat, že pro tuto funkci platí

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$\exists \varrho \in \mathbb{R}^+ : \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) > \max_{u \in \{(-\varrho,0), (\varrho,0)\}} J(u)$$

a že neexistuje žádný stacionární bod funkce J .

Příčinou nezdaru je totéž, co u předchozího příkladu, a opět: předpokládáme-li kromě

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$\varrho \in \mathbb{R}^+, \quad \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) > \max_{u \in \{(-\varrho,0), (\varrho,0)\}} J(u)$$

Příčinou nezdaru je totéž, co u předchozího příkladu, a opět: předpokládáme-li kromě

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$\varrho \in \mathbb{R}^+, \quad \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) > \max_{u \in \{(-\varrho,0), (\varrho,0)\}} J(u)$$

i splnění podmínky

$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{array} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost,}$$

Příčinou nezdaru je totéž, co u předchozího příkladu, a opět: předpokládáme-li kromě

$$J \in C^1(\mathbb{R}^2, \mathbb{R}),$$

$$\varrho \in \mathbb{R}^+, \quad \inf_{u \in \{(0,y) : y \in \mathbb{R}\}} J(u) > \max_{u \in \{(-\varrho,0), (\varrho,0)\}} J(u)$$

i splnění podmínky

$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{array} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost},$$

je číslo

$$c := \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in (-\varrho, \varrho)} J(\gamma(t)),$$

kde $\Gamma = \{\gamma \in C((-\varrho, \varrho), \mathbb{R}^2) : \gamma(-\varrho) = (-\varrho, 0), \gamma(\varrho) = (\varrho, 0)\}$,

kritickou hodnotou J .

└ Věty o „minimaxu“

└ Palaisova–Smaleova podmínka

Nyní se budeme zabývat zobecněním dříve uvedených úvah pro funkcionály

$$J \in C^1(X, \mathbb{R}),$$

kde X je (reálný) Banachův prostor. V každém z dříve uvedených případů se ukázal jako podstatný předpoklad

$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{array} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost.}$$

Nyní se budeme zabývat zobecněním dříve uvedených úvah pro funkcionály

$$J \in C^1(X, \mathbb{R}),$$

kde X je (reálný) Banachův prostor. V každém z dříve uvedených případů se ukázal jako podstatný předpoklad

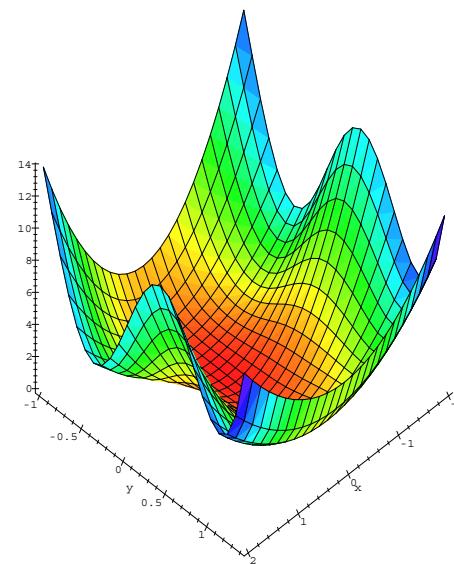
$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } \mathbb{R}^2 \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \end{array} \right\} \implies (u_n) \text{ je omezená posloupnost.}$$

Tento předpoklad jsme kombinovali se známou skutečností, že v normovaných prostorech **konečné dimenze** (a tím prostor \mathbb{R}^2 je) platí, že z každé omezené posloupnosti lze vybrat posloupnost konvergentní. Tato vlastnost ovšem neplatí v **žádném** normovaném prostoru **nekonečné dimenze**. Musíme proto, chceme-li uvažovat prostory i nekonečné dimenze, ve svých předpokladech „přitvrdit“.

Definice.

Řekneme, že funkcionál $J \in C^1(X, \mathbb{R})$, kde X je Banachův prostor, splňuje Palaisovu – Smaleovu podmíncu (zkráceně *(PS) podmíncu*), platí-li implikace

$$\left. \begin{array}{l} (u_n) \text{ je posloupnost v } X \\ (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R} \\ J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ v } X^* \end{array} \right\} \implies \begin{array}{l} \text{z posloupnosti } (u_n) \\ \text{lze vybrat posloupnost} \\ \text{konvergentní (v } X\text{).} \end{array}$$

Věta („Ekeland variational principle“; Ekeland, 1974).

Necht' X je Banachův prostor a necht' funkcionál $J \in C^1(X, \mathbb{R})$ je na X omezený zdola a splňuje (PS) podmíinku.

Pak existuje

$$\min_{u \in X} J(u).$$

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \geq 1$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí a nechť $f \in L^2(\Omega)$.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = f & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ právě jedno slabé řešení.

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \geq 1$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí a nechť $f \in L^2(\Omega)$.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = f & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ právě jedno slabé řešení.

Důkaz

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \geq 1$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí a nechť $f \in L^2(\Omega)$.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = f & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ právě jedno slabé řešení.

Důkaz, ale až moc stručný.

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \geq 1$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí a nechť $f \in L^2(\Omega)$.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = f & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ právě jedno slabé řešení.

Důkaz, ale až moc stručný.

Uvažujme Sobolevův prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ s normou $\|u\| := \sqrt{\int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx}$.

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \geq 1$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí a nechť $f \in L^2(\Omega)$.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = f & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ právě jedno slabé řešení.

Důkaz, ale až moc stručný.

Uvažujme Sobolevův prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ s normou $\|u\| := \sqrt{\int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx}$.

Je známo, že slabá řešení naší úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J \in C^1(W_0^{1,2}(\Omega), \mathbb{R}), \quad J(u) := \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \int_{\Omega} fu dx$$

s derivací

$$\langle J'(u), v \rangle = \int_{\Omega} \nabla u \nabla v dx - \int_{\Omega} fv dx.$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Nejdříve si ukážeme, že je splněn „geometrický předpoklad“ Ekelandova variačního principu, tj. že funkcionál J je omezený zdola.

Nejdříve si ukážeme, že je splněn „geometrický předpoklad“ Ekelandova variačního principu, tj. že funkcionál J je omezený zdola.

K tomu nám dobře poslouží a stačí odhady (využíváme Hölderovu nerovnost a vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset\subset L^2(\Omega)$):

$$J(u) = \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \int_{\Omega} fu dx \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} \|u\|_{L^2(\Omega)}$$

Nejdříve si ukážeme, že je splněn „geometrický předpoklad“ Ekelandova variačního principu, tj. že funkcionál J je omezený zdola.

K tomu nám dobře poslouží a stačí odhady (využíváme Hölderovu nerovnost a vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset\subset L^2(\Omega)$):

$$\begin{aligned} J(u) &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 \, dx - \int_{\Omega} f u \, dx \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} \|u\|_{L^2(\Omega)} \geq \\ &\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \end{aligned}$$

Nejdříve si ukážeme, že je splněn „geometrický předpoklad“ Ekelandova variačního principu, tj. že funkcionál J je omezený zdola.

K tomu nám dobře poslouží a stačí odhady (využíváme Hölderovu nerovnost a vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset\subset L^2(\Omega)$):

$$J(u) = \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \int_{\Omega} f u dx \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} \|u\|_{L^2(\Omega)} \geq$$

$$\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \geq \min_{t \in \mathbb{R}} \left[\underbrace{\frac{1}{2} t^2 - (\|f\|_{L^2(\Omega)} c)}_{\in \mathbb{R}} t \right] \in \mathbb{R}.$$

Nejdříve si ukážeme, že je splněn „geometrický předpoklad“ Ekelandova variačního principu, tj. že funkcionál J je omezený zdola.

K tomu nám dobře poslouží a stačí odhady (využíváme Hölderovu nerovnost a vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset\subset L^2(\Omega)$):

$$\begin{aligned} J(u) &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \int_{\Omega} fu dx \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} \|u\|_{L^2(\Omega)} \geq \\ &\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \geq \min_{t \in \mathbb{R}} \left[\underbrace{\frac{1}{2} t^2 - (\|f\|_{L^2(\Omega)} c)}_{\in \mathbb{R}} t \right] \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

K dokončení důkazu, že existuje řešení naší úlohy, stačí ukázat, že

funkcionál J splňuje (PS) podmínu.

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$(J(u_n))$$
 je omezená posloupnost v \mathbb{R} ,
$$J'(u_n) \rightarrow 0$$
 ve $(W_0^{1,2}(\Omega))^*$.

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} & (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ & J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní.

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} (J(u_n)) &\text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ J'(u_n) &\rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\|$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} & (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ & J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} & (J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ & J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že posloupnost (u_n) je omezená.

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$(J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R},$$

$$J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*.$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že **posloupnost (u_n) je omezená**. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$.

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$(J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R},$$

$$J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*.$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že **posloupnost (u_n) je omezená**. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla(u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$(J(u_n)) \text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R},$$

$$J'(u_n) \rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*.$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že **posloupnost (u_n) je omezená**. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

$$0 \leftarrow \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} (J(u_n)) &\text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ J'(u_n) &\rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že posloupnost (u_n) je omezená. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

$$0 \leftarrow \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} \nabla u \nabla (u_n - u) dx}_{\rightarrow 0}$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} (J(u_n)) &\text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ J'(u_n) &\rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že posloupnost (u_n) je omezená. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

$$0 \leftarrow \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} \nabla u \nabla (u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} = \int_{\Omega} |\nabla(u_n - u)|^2 dx$$

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} (J(u_n)) &\text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ J'(u_n) &\rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že posloupnost (u_n) je omezená. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) \, dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) \, dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

$$0 \leftarrow \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) \, dx - \underbrace{\int_{\Omega} \nabla u \nabla (u_n - u) \, dx}_{\rightarrow 0} = \int_{\Omega} |\nabla(u_n - u)|^2 \, dx = \|u_n - u\|^2,$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Ekelandův variační princip

Bud' dána posloupnost (u_n) ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ taková, že

$$\boxed{\begin{aligned} (J(u_n)) &\text{ je omezená posloupnost v } \mathbb{R}, \\ J'(u_n) &\rightarrow 0 \text{ ve } (W_0^{1,2}(\Omega))^*. \end{aligned}}$$

Máme dokázat, že z (u_n) lze vybrat posloupnost konvergentní. Z dříve získaného odhadu

$$J(u) \geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \|f\|_{L^2(\Omega)} c \|u\| \rightarrow \infty \text{ pro } \|u\| \rightarrow \infty$$

vyplývá, že posloupnost (u_n) je omezená. Protože prostor $W_0^{1,2}(\Omega)$ je Hilberův, existují $u \in W_0^{1,2}(\Omega)$ a posloupnost vybraná z posloupnosti (u_n) (značme ji stejně) tak, že $u_n \rightharpoonup u$. Navíc, protože $J'(u_n) \rightarrow 0$, platí

$$\langle J'(u_n), u_n - u \rangle = \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} f(u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} \rightarrow 0,$$

$$0 \leftarrow \int_{\Omega} \nabla u_n \nabla (u_n - u) dx - \underbrace{\int_{\Omega} \nabla u \nabla (u_n - u) dx}_{\rightarrow 0} = \int_{\Omega} |\nabla(u_n - u)|^2 dx = \|u_n - u\|^2,$$

a proto $u_n \rightarrow u$.

Přechodem hory k řešení okrajové úlohy

└ Věty o „minimaxu“

 └ Ekelandův variační princip

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum).

Přechodem hory k řešení okrajové úlohy

└ Věty o „minimaxu“

 └ Ekelandův variační princip

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost.

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost. To je ale velmi snadné, protože jsou-li u_1 a u_2 slabá řešení dané úlohy, tzn. že

$$u_1, u_2 \in W_0^{1,2}(\Omega), \quad J'(u_1) = J'(u_2) = 0,$$

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost. To je ale velmi snadné, protože jsou-li u_1 a u_2 slabá řešení dané úlohy, tzn. že

$$u_1, u_2 \in W_0^{1,2}(\Omega), \quad J'(u_1) = J'(u_2) = 0,$$

je

$$\|u_1 - u_2\|^2$$

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost. To je ale velmi snadné, protože jsou-li u_1 a u_2 slabá řešení dané úlohy, tzn. že

$$u_1, u_2 \in W_0^{1,2}(\Omega), \quad J'(u_1) = J'(u_2) = 0,$$

je

$$\begin{aligned}\|u_1 - u_2\|^2 &= \int_{\Omega} \nabla(u_1 - u_2) \nabla(u_1 - u_2) dx = \\ &= \int_{\Omega} \nabla u_1 \nabla(u_1 - u_2) dx - \int_{\Omega} \nabla u_2 \nabla(u_1 - u_2) dx\end{aligned}$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Ekelandův variační princip

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost. To je ale velmi snadné, protože jsou-li u_1 a u_2 slabá řešení dané úlohy, tzn. že

$$u_1, u_2 \in W_0^{1,2}(\Omega), \quad J'(u_1) = J'(u_2) = 0,$$

je

$$\|u_1 - u_2\|^2 = \int_{\Omega} \nabla(u_1 - u_2) \nabla(u_1 - u_2) dx =$$

$$= \int_{\Omega} \nabla u_1 \nabla(u_1 - u_2) dx - \int_{\Omega} \nabla u_2 \nabla(u_1 - u_2) dx =$$

$$= \int_{\Omega} f(u_1 - u_2) dx - \int_{\Omega} f(u_1 - u_2) dx$$

Dokázali jsme, že naše úloha má alespoň jedno řešení (v němž má funkcionál J minimum). Zbývá dokázat jednoznačnost. To je ale velmi snadné, protože jsou-li u_1 a u_2 slabá řešení dané úlohy, tzn. že

$$u_1, u_2 \in W_0^{1,2}(\Omega), \quad J'(u_1) = J'(u_2) = 0,$$

je

$$\begin{aligned} \|u_1 - u_2\|^2 &= \int_{\Omega} \nabla(u_1 - u_2) \nabla(u_1 - u_2) dx = \\ &= \int_{\Omega} \nabla u_1 \nabla(u_1 - u_2) dx - \int_{\Omega} \nabla u_2 \nabla(u_1 - u_2) dx = \\ &= \int_{\Omega} f(u_1 - u_2) dx - \int_{\Omega} f(u_1 - u_2) dx = 0, \end{aligned}$$

a proto

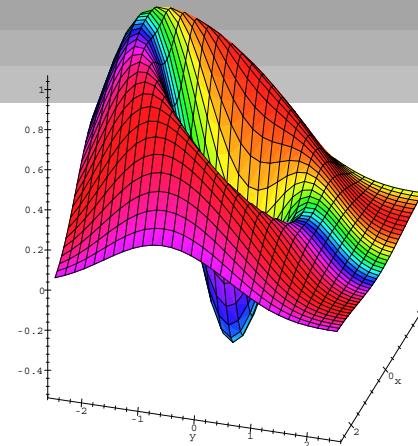
$$u_1 = u_2.$$

Přechodem hory k řešení okrajové úlohy

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o přechodu hory

Věta („Mountain pass theorem“; Ambrosetti, Rabinowitz, 1973).

Nechť

- $J \in C^1(X, \mathbb{R})$, kde X je Banachův prostor,
- $r \in \mathbb{R}^+$, $e \in X$, $\|e\| > r$; $\inf_{\|u\|=r} J(u) > J(0) \geq J(e)$,
- J splňuje (PS) podmíncu.

Potom

$$c := \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{t \in \langle 0, 1 \rangle} J(\gamma(t)),$$

kde $\Gamma := \{\gamma \in C(\langle 0, 1 \rangle, X) : \gamma(0) = 0, \gamma(1) = e\}$,

je kritickou hodnotou funkcionálu J .

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \leq 3$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = u^3 & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ alespoň dvě netriviální slabá řešení.

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \leq 3$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = u^3 & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ alespoň dvě netriviální slabá řešení.

Začátek důkazu.

Tentokrát slabá řešení naší úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J \in C^1(W_0^{1,2}(\Omega), \mathbb{R}), \quad J(u) := \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 dx$$

s derivací

$$\langle J'(u), v \rangle = \int_{\Omega} \nabla u \nabla v dx - \int_{\Omega} u^3 v dx.$$

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \leq 3$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = u^3 & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ alespoň dvě netriviální slabá řešení.

Začátek důkazu.

Tentokrát slabá řešení naší úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J \in C^1(W_0^{1,2}(\Omega), \mathbb{R}), \quad J(u) := \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 dx$$

s derivací

$$\langle J'(u), v \rangle = \int_{\Omega} \nabla u \nabla v dx - \int_{\Omega} u^3 v dx.$$

(Zřejmě $u = 0$ je slabým řešením.

Věta.

Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^N$, kde $N \leq 3$, je omezená oblast s lipschitzovskou hranicí.

Potom Dirichletova úloha

$$\begin{cases} -\Delta u = u^3 & v \Omega, \\ u = 0 & na \partial\Omega \end{cases}$$

má ve $W_0^{1,2}(\Omega)$ alespoň dvě netriviální slabá řešení.

Začátek důkazu.

Tentokrát slabá řešení naší úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J \in C^1(W_0^{1,2}(\Omega), \mathbb{R}), \quad J(u) := \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 dx$$

s derivací

$$\langle J'(u), v \rangle = \int_{\Omega} \nabla u \nabla v dx - \int_{\Omega} u^3 v dx.$$

(Zřejmě $u = 0$ je slabým řešením.

Navíc, je-li u slabým řešením, je slabým řešením i funkce $-u$.)

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o přechodu hory

Ukážeme si pouze to, že jsou splněny „geometrické předpoklady“ „Mountain pass theorem“, tj. že

$$(\exists r \in \mathbb{R}^+)(\exists e \in X) : \|e\| > r \wedge \inf_{\|u\|=r} J(u) > J(0) \geq J(e) .$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Věta o přechodu hory

Ukážeme si pouze to, že jsou splněny „geometrické předpoklady“ „Mountain pass theorem“, tj. že

$$(\exists r \in \mathbb{R}^+)(\exists e \in X) : \|e\| > r \wedge \inf_{\|u\|=r} J(u) > J(0) \geq J(e).$$

Z vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset \subset L^4(\Omega)$ snadno plyne, že existuje $c \in \mathbb{R}^+$ takové, že

$$\begin{aligned} J(u) &:= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 \, dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 \, dx = \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} \|u\|_{L^4(\Omega)}^4 \geq \\ &\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} c \|u\|^4 \end{aligned}$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Věta o přechodu hory

Ukážeme si pouze to, že jsou splněny „geometrické předpoklady“ „Mountain pass theorem“, tj. že

$$(\exists r \in \mathbb{R}^+)(\exists e \in X) : \|e\| > r \wedge \inf_{\|u\|=r} J(u) > J(0) \geq J(e).$$

Z vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset \subset L^4(\Omega)$ snadno plyne, že existuje $c \in \mathbb{R}^+$ takové, že

$$\begin{aligned} J(u) &:= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 \, dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 \, dx = \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} \|u\|_{L^4(\Omega)}^4 \geq \\ &\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} c \|u\|^4 = \|u\|^2 \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{4} c \|u\|^2 \right). \end{aligned}$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Věta o přechodu hory

Ukážeme si pouze to, že jsou splněny „geometrické předpoklady“ „Mountain pass theorem“, tj. že

$$(\exists r \in \mathbb{R}^+)(\exists e \in X) : \|e\| > r \wedge \inf_{\|u\|=r} J(u) > J(0) \geq J(e).$$

Z vnoření $W_0^{1,2}(\Omega) \subset \subset L^4(\Omega)$ snadno plyne, že existuje $c \in \mathbb{R}^+$ takové, že

$$\begin{aligned} J(u) &:= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla u|^2 \, dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} u^4 \, dx = \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} \|u\|_{L^4(\Omega)}^4 \geq \\ &\geq \frac{1}{2} \|u\|^2 - \frac{1}{4} c \|u\|^4 = \|u\|^2 \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{4} c \|u\|^2 \right). \end{aligned}$$

Odtud plyne, že pro $r = \frac{1}{\sqrt{c}} \in \mathbb{R}^+$ platí

$$\inf_{\|u\|=r} J(u) \geq r^2 \frac{1}{4} > J(0) = 0.$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o přechodu hory

Nyní vezměme libovolné

$$0 \not\equiv u \in W_0^{1,2}(\Omega) \text{ a } t \in \mathbb{R}.$$

Potom

$$J(tu) = \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla(tu)|^2 \, dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} (tu)^4 \, dx$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o přechodu hory

Nyní vezměme libovolné

$$0 \not\equiv u \in W_0^{1,2}(\Omega) \text{ a } t \in \mathbb{R}.$$

Potom

$$\begin{aligned} J(tu) &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla(tu)|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} (tu)^4 dx = \\ &= \frac{1}{2} t^2 \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} t^4 \int_{\Omega} u^4 dx \end{aligned}$$

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o přechodu hory

Nyní vezměme libovolné

$$0 \not\equiv u \in W_0^{1,2}(\Omega) \text{ a } t \in \mathbb{R}.$$

Potom

$$\begin{aligned} J(tu) &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla(tu)|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} (tu)^4 dx = \\ &= \frac{1}{2} t^2 \int_0^\pi |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} t^4 \int_{\Omega} u^4 dx \rightarrow -\infty \text{ pro } t \rightarrow +\infty, \end{aligned}$$

- └ Věty o „minimaxu“

- └ Věta o přechodu hory

Nyní vezměme libovolné

$$0 \not\equiv u \in W_0^{1,2}(\Omega) \text{ a } t \in \mathbb{R}.$$

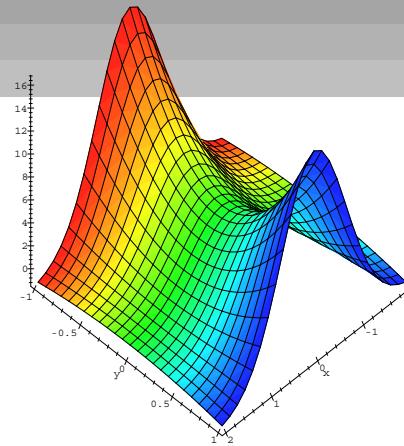
Potom

$$\begin{aligned} J(tu) &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} |\nabla(tu)|^2 dx - \frac{1}{4} \int_{\Omega} (tu)^4 dx = \\ &= \frac{1}{2} t^2 \int_0^\pi |\nabla u|^2 dx - \frac{1}{4} t^4 \int_{\Omega} u^4 dx \rightarrow -\infty \text{ pro } t \rightarrow +\infty, \end{aligned}$$

a proto existuje $e = tu \in W_0^{1,2}(\Omega)$ takové, že

$$\|e\| > r, \quad J(e) \leq 0 = J(0).$$

Věta („Saddle point theorem“; Rabinowitz, 1978).

Nechť

- $X = Y \oplus Z$ je Banachův prostor, $\dim Y < \infty$,
- $\varrho \in \mathbb{R}^+$, $M = \{u \in Y : \|u\|_X \leq \varrho\}$, $N = \{u \in Y : \|u\|_X = \varrho\}$,
- $J \in C^1(X, \mathbb{R})$, $\inf_{u \in Z} J(u) > \max_{u \in N} J(u)$, J splňuje (PS) podmínsku.

Potom

$$c := \inf_{\gamma \in \Gamma} \max_{u \in M} J(\gamma(u)),$$

$$\text{kde } \Gamma := \{\gamma \in C(M, X) : \gamma|_N = \text{id}\},$$

je kritickou hodnotou funkcionálu J .

└ Věty o „minimaxu“

└ Věta o sedlovém bodě

Věta.

Existuje alespoň jedno slabé řešení Dirichletovy úlohy

$$\begin{cases} -u'' = u + \operatorname{arctg}(u+1) \vee (0, \pi), \\ u(0) = u(\pi) = 0. \end{cases}$$

Věta.

Existuje alespoň jedno slabé řešení Dirichletovy úlohy

$$\begin{cases} -u'' = u + \operatorname{arctg}(u+1) v (0, \pi), \\ u(0) = u(\pi) = 0. \end{cases}$$

Návod k důkazu. Slabá řešení dané úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J : W_0^{1,2}(0, \pi) \rightarrow \mathbb{R},$$

$$J(u) := \frac{1}{2} \int_0^\pi (u'(x))^2 dx - \frac{1}{2} \int_0^\pi (u(x))^2 dx - \int_0^\pi \left(\int_0^{u(x)} \operatorname{arctg}(s+1) ds \right) dx.$$

Věta.

Existuje alespoň jedno slabé řešení Dirichletovy úlohy

$$\begin{cases} -u'' = u + \operatorname{arctg}(u+1) v (0, \pi), \\ u(0) = u(\pi) = 0. \end{cases}$$

Návod k důkazu. Slabá řešení dané úlohy odpovídají kritickým bodům funkcionálu

$$J : W_0^{1,2}(0, \pi) \rightarrow \mathbb{R},$$

$$J(u) := \frac{1}{2} \int_0^\pi (u'(x))^2 dx - \frac{1}{2} \int_0^\pi (u(x))^2 dx - \int_0^\pi \left(\int_0^{u(x)} \operatorname{arctg}(s+1) ds \right) dx.$$

Uvažujme direktní součet

$$W_0^{1,2}(0, \pi) = Y \oplus Z,$$

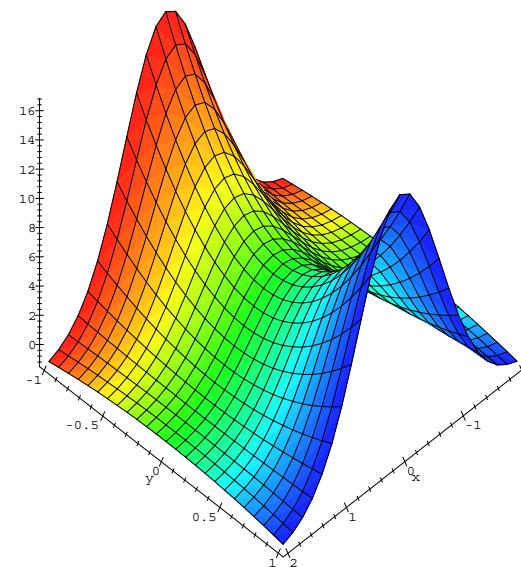
kde

$$Y = \{c \sin x : c \in \mathbb{R}\},$$

$$Z = \{u \in W_0^{1,2}(0, \pi) : \int_0^\pi u(x) \sin x dx = 0\}.$$

A „Saddle point theorem“ zaručuje, že stačí dokázat tato tři tvrzení:

- $J(a \sin x) \rightarrow -\infty$ pro $a \rightarrow +\infty$ i pro $a \rightarrow -\infty$,
- funkcionál J je omezený zdola na podprostoru Z ,
- funkcionál J splňuje (PS) podmínu.

Literatura a zdroje

J. Bouchala

Přechodem hory k řešení okrajové úlohy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie 1, 2001, str. 43 – 51

M. Bailová a J. Bouchala

A mountain pass algorithm for quasilinear boundary value problem with p -Laplacian

Mathematics and Computers in Simulation, 2021

H. Brézis a L. Nirenberg

Remarks on finding critical points

Communications on Pure and Applied Mathematics 64, 1991, str. 939–963

Literatura a zdroje

- J. Mawhin a M. Willem
Critical point theory and Hamiltonian systems
Appl. Math. Sci. 74, Springer, New-York, 1989
- P. H. Rabinowitz
Minimax methods in critical point theory with applications to differential equations
American Mathematical Society, Providence, Rhode Island, 1986
- M. Struwe
Variational methods
A series of modern surveys in mathematics 34, Springer, Berlin, 2000
- M. Willem
Minimax theorems
Birkhauser, Boston, 1996

Literatura a zdroje

 J. Mawhin a M. Willem

Critical point theory and Hamiltonian systems

Appl. Math. Sci. 74, Springer, New-York, 1989

 P. H. Rabinowitz

Minimax methods in critical point theory with applications to differential equations

American Mathematical Society, Providence, Rhode Island, 1986

 M. Struwe

Variational methods

A series of modern surveys in mathematics 34, Springer, Berlin, 2000

 M. Willem

Minimax theorems

Birkhauser, Boston, 1996

Děkuji vám za pozornost!

Literatura a zdroje

 J. Mawhin a M. Willem

Critical point theory and Hamiltonian systems

Appl. Math. Sci. 74, Springer, New-York, 1989

 P. H. Rabinowitz

Minimax methods in critical point theory with applications to differential equations

American Mathematical Society, Providence, Rhode Island, 1986

 M. Struwe

Variational methods

A series of modern surveys in mathematics 34, Springer, Berlin, 2000

 M. Willem

Minimax theorems

Birkhauser, Boston, 1996

Děkuji vám za pozornost!